

I Samlingen 1887—88 forelæa et lignende Andragende, hvorom Udvalget ingen Indstilling gjorde, fordi Sagen formentlig maatte høre under Domstolenes Afgørelse (se Tillæg B. Sp. 453—454). I den paafølgende Samling gentoges Andragendet og henvises da til Indenrigsministeren (se Tillæg B. Sp. 611—612, Tidenden Sp. 3501—2, 3504 og 3505—6). Andrageren oplyser nu, at han har modtaget Meddelelse om, at det Beløb, hvorom Sagen drejer sig, ikke vil blive ham udbetalt af Regeringen, og da han mangler Midler til at anlægge Sag mod den, og de dertil medgaaende Udgifter desuden langt vilde overstige det Beløb, han gør Fordring paa, nemlig 257 Kr. 26 Ore, andrager han om, at Rigsdagen vil følge ham det tilstaaet.

Udvalget gør ingen Indstilling.

101. Fra afflediget Bataillonskirurg P. Lund af Aalborg om Understøttelse. (Indbragt den 30te Januar 1891 af Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein).

Andrageren oplyser, at han i 1832 blev ansat som Kompagnikirurg, og at han derefter har tjent i Hæren dels som Bataillonskirurg fra 1833, dels som konstitueret Overlæge i 1848 og 1850, indtil han i 1852 erholdt sin Afsted, som han søgte, for bedre at kunne varetage sin private Praksis, som paa den Tid ikke var ubetydelig. Han har saaledes tjent Staten i 20 Aar og deltaget i den første flensborgske Krig, i hvilken han blev saaret ved et Skudskaar gennem Munden, hvorved han mistede en stor Del Tandter til varig Ulempe for sig. For sit Forhold i Krigen blev han Ridder af Dannebrog. Foruden sin private Praksis i Aalborg har han fra 1869 til 1890 tillige været Læge ved Statsbanerne. Paa Grund af sin høje Alder, 83 Aar, har han i de senere Aar maattet indskrænke sin Lægevirksomhed, og et Fald under et Snygebælg har nødt ham til fuldstændig at opgive den. Medens hans penunciere Forhold tidligere vare meget gode, har han nu ved Tidernes Ugunst kun bevaret Indtægterne af en Anpart i et Par Kirker, som kan anslaaes til 800 Kr. aarlig, naar da ikke større Reparationer ved disse ere nødvendige, men som ere urealistiske, da det er hans Børns Modreearv. Andre Indtægter har han ikke, da hans Børn ikke ere saaledes situerede, at de kunne bidrage til hans Underhold. Da han paa et Andragende til Krigsministeriet om Understøttelse har modtaget det Svar, at man ikke ser sig i Stand til at bevilge en saadant, andrager han om Rigsdagens Medvirkning til at erholde den.

Da Sagen vil finde sin Afgørelse ved Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1891—92, gør Udvalget ingen Indstilling.

102. Fra pensioneret Skibsbygger S. F. Castberg og pensioneret Værftsarbejdsmand C. Due af Kjøbenhavn om Pensionsforhøjelse. (Indbragt den 31te Januar 1891 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, Trier).

I Samlingerne 1878—79 og 1887—88 forelæa lignende Andragender, om hvilke Udvalgene udtale, at de ikke i den paaberaabte Lovgivning finde tilstrækkelig Anledning til at støtte Andragendet, og da der mangler Oplysning om, hvor vidt Andragerne af Hensyn til den tidligere Lovgivnings Naturalydelser m. v. have noget Billigedskrav mod Statskassen, gør Udvalgene ingen Indstilling. (Se Tillæg B. for 1878—79, Sp. 885—86, og for 1887—88, Sp. 479—80, hvortil henvises).

Udvalget gør ingen Indstilling.